

РЕШЕНИЕ

№ 23436

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6391** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Държавна агенция за национална сигурност /ДАНС/ срещу Решение № 1894 от 22.04.2024г., постановено по НАХД № 20241110201686/2024г. по описа на СРС, НО, 116 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 38-157 от 12.12.2023г., издадено от председателя на ДАНС, с което на „Титан пропъртис“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП за нарушение на 66, ал. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Поддържа, че решаващият състав, освен че неправилно е установил фактическата обстановка на извършеното нарушение, и неправилно е тълкувал материалния закон, и по-конкретно фактическия състав на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП. Изтъква, че възможността по чл. 66, ал. 2 ЗМИП е изрично уредена, като изключение от правилото, но ползването ѝ в конкретния случай не съставлява изключващо отговорността обстоятелство, при доказана липса на която и да е от предпоставките за прилагането ѝ, та дори и посредством представения след установяването на нарушението протокол. Прави искане за отмяна на обжалваното

съдебно решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено НП № 38-157 от 12.12.2023г., издадено от председателя на ДАНС. Претендира присъждане на разноски за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, се представлява от юрк. П., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по касация – редовно призован, не се явява и не изпраща представител, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава становище за основателност на касационната жалба и счита, че са налице основанията за отмяна на обжалваното решение.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Делото е образувано по жалба от „Титан пропъртис“ ООД срещу Наказателно постановление № 38-157 от 12.12.2023г., издадено от председателя на ДАНС, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП за нарушение на бб, ал. 1 от ЗМИП, вр. е чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП.

От фактическа страна съдът приел, че дружеството „Титан пропъртис“ ООД било задължено лице по чл. 4, т. 18 от ЗМИП, доколкото извършвало по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти, включително по отношение на сделки за отдаване под наем на недвижими имоти. На 09.05.2023г. между дружеството и И. М. С. бил сключен договор за посредничество при придобиване на недвижим имот, описан в Регистър на предложените имоти, срещу възнаграждение. Към клиентското досие била приложена и фактура за извършеното плащане от И. М. С..

Управителят на дружеството, с цел изясняване произхода на средствата на С., пристъпил към прилагане на предвидените в чл. 66, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗМИП. С. попълнила декларация по чл. 42, ал. 2, т. 2 от ЗМИП, както и такава по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП на същата дата - 09.05.2023г., както и декларация за обработка на лични данни.

От страна на проверяващите са изискани писмени разяснения и/или документи кои два способа по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП са приложени от „Титан пропъртис“ ООД при изясняване произхода на клиентите на дружеството. Документи в подкрепа на използваните два способа за целите на изясняване произхода на средствата, използвани в деловото взаимоотношение с клиента И. С., не били предоставени тогава. Проверяващите приели, че от дружеството не са спазили изискването на чл. 66, ал. 2, предложение първо от ЗМИП - да изчерпят всички възможни способы по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП и тогава да използват писмена декларация от клиента.

Прието е, че дружеството не е изяснило произхода на средствата чрез прилагането на поне два от способите по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП, преди да пристъпи към изясняване чрез писмена декларация по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП, при установяване на делови взаимоотношения чрез сключване на договор за посредничество с И. М. С. на 09.05.2023 г. в [населено място], „Титан пропъртис“ ООД е извършило административно нарушение на разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП, деяние, наказуемо по чл. 116, ал. 1, т. 2 от

ЗМИП, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-8045/27.10.2023 г., връчен на управителя на дружеството. В законоустановения срок постъпили възражения. АНО счел, че възраженията са неоснователни и издал атакуваното наказателно постановление.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Кредитирал е показанията на свидетеля Д. като логични и безпротиворечиви, като от същите еднозначно се извежда хронологията на действията извършени от контролните органи по време на проверката спрямо дружеството. Не е кредитирал показанията и в частта, в която посочва, че два от способите за проверка по реда на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП не са ползвани. При съвкупната им преценка е приел, че видно от протокол по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП са приложени два способа за установяване на произхода на средствата на клиента. Без значение е, че протоколът е приложен и представен в ДАНС едва с възраженията срещу АУАН.

От правна страна въззивният съд е приел, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Формирал е мнение, че макар АУАН и НП формално да съдържат законоустановените реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН относно описание на нарушението и обстоятелствата по извършването му, както и неговата правна квалификация. Намерил е за неправилен извода за вмененото нарушение в НП, а именно, че не са приложени поне два от способите по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП (словесно описано в НП по този начин) не е извършено. Дружеството е приложило първите два от алтернативно посочените способности за проверка произхода на средствата - събрани са, видно от протокола, конкретни данни за клиента, като са извършени и справки в Търговски регистър и след това се е престъпило към попълване на декларация по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП.

По тези съображения СРС е обосновал липсата на извършено нарушение и е посочил, че неправилно АНО е санкционирал „Титан пропъртис“ ООД за нарушение, което не е допуснато.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

На задълженото по чл. 4, т. 18 от ЗМИП лице е вменено нарушение на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП при установяване делови взаимоотношения задължените субекти по чл. 4 от ЗМИП следва да прилагат мерките за комплексна проверка, а именно посочените в чл. 10 от ЗМИП, като в т. 4 от същата разпоредба, като част от мерките за комплексна проверка е предвидено изясняване на произхода на средствата. Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от ЗМИП произходът на средствата се изяснява чрез прилагане на поне два от способите, които са: събиране на информация от клиента за основната му дейност, включително за действителния и очаквания обем на деловите взаимоотношения и на операциите или сделките, които се очаква да бъдат извършвани в рамките на тези взаимоотношения, чрез попълване на въпросник или по друг подходящ начин; събиране на друга информация от официални независими източници - данни от публично достъпни регистри и бази от данни и други;

използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на този или други закони и подзаконови нормативни актове, включително Валутния закон, която да показва ясен произход на средствата; използване на информация, обменяна в рамките на групата, която да показва ясен произход на средствата, когато е приложимо и проследяване на паричните потоци в рамките на установените делови взаимоотношения с клиента, при което да е виден ясен произход на средствата, когато е приложимо. Ал. 2 от същия текст изрично предвижда, че при невъзможност за изясняване на произхода на средствата след изчерпване на способите по, ал. 1, както и в случаите, при които прилагането на поне два от способите по, ал. 1 е довело до противоречива информация, изясняването на произхода на средствата се извършва чрез писмена декларация от клиента или от неговия законен представител или пълномощник.

Изясняването на произхода на средствата може да се извърши чрез писмена декларация от клиента или от неговия законен представител или пълномощник и при извършване на случайна сделка или операция, когато прилагането на два от способите по, ал. 1 е невъзможно. Формата и редът за подаване на декларацията се определят с правилника за прилагане на закона. Съгласно чл. 47, ал. 1 от правилника когато лицата по чл. 4 от ЗМИП изясняват произхода на средствата чрез писмена декларация от клиента или неговия законен представител, декларацията трябва да съдържа реквизитите, посочени в Приложение № 4 от ППЗМИП и по-специално при посочване на договори, фактури или други документи се посочват техният вид, номер /ако е приложимо/, дата на сключване или подписване, данни за лицата, с които е сключен договорът или които са подписали и издали документите, като при посочване доходи от търговска или трудова дейност, както и друг общо формулиран източник - периодът, в който са генерирани доходите и данни за работодателя или контрагентите. В процесния случай неправилно е прието от СРС, че безспорно се установява приложението на два от способите по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП. Приложената по делото административна преписка не съдържа документи в подкрепа на използваните два способа за целите на изясняване произхода на средствата от „Титан пропъртис“ ООД преди установените делови отношения с клиента си - И. С.. В този смисъл съдът е мотивирал отменителното си основание, в противоречие на доказателствена съвкупност по делото, като не е кредитирал и показанията на свидетеля-актосъставител в тази насока.

Действително от дружеството е представен Протокол по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП, датиран към 09.05.2023г. след като е съставен АУАН, като към него не са представени доказателства за действително използвани способности за изясняване на произхода на средствата на клиента. Правилно в касационната жалба се сочи, че въпреки, че протоколът е датиран към 09.05.2023г., тази дата няма обвързваща стойност, доколкото не е генерирана дори от автоматизиран деловоден софтуерен продукт, т.е. би могла да бъде всяка една възможна, в зависимост от избора на автора на документа, а непредставянето му по време на проверката сочи единствено, че не е бил част от клиентското досие.

Противно на изводите на СРС, настоящият състав на съда намира за единствено безспорно доказано наличието към момента на проверката на декларация по чл. 66, ал. 2 ЗМИП, която обаче има субсидиарен характер - съставлява годен способ, но само ако е изпълнено едно от двете алтернативни условия: способите по ал. 1 са изчерпени, но въпреки това произходът на средствата все още не може да бъде установен или са

приложени поне два от способите по ал. 1, но е достигнато до противоречива информация. Възможността по чл. 66, ал. 2 ЗМИП е изрично уредена, като изключение от правилото, но ползването ѝ в конкретния случай не съставлява изключващо отговорността обстоятелство, при доказана липса на която и да е от предпоставките за прилагането ѝ, та дори и посредством представения след установяването на нарушението „Протокол по чл. 66, ал. 1 от ЗМИП“. След като законодателят е квалифицирал определено бездействие на един субект - неизясняване на произхода на средствата на клиент от задължено по ЗМИП лице, с два от лимитативно посочените от законодателя способа, и то преди установяването на деловите взаимоотношения, а не след установяване на процесното нарушение от компетентните длъжностни лица, то при осъществяване на този фактически състав винаги е налице административно нарушение, но такова по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП, и субектът, който не е изпълнил задължението си следва да бъде санкциониран.

В контекста на изложеното, противно на изложените от СРС съдебни мотиви относно приложимия материален закон, релевантен за установеното нарушение на „Титан пропъртис“ ООД, се обосновава извод за правилно приложение на същия от АНО, респективно незаконосъобразност на оспореното решение, доколкото е налице несъмнена установеност на констатираното и квалифицирано като административно нарушение, за което, законосъобразно и правилно, включително при съобразяване на приложимото правило по чл. 18 от ЗАНН, при правилно прилагане на относимите материалноправни и процесуалноправни разпоредби, е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството.

Съдът не намира основание за приложение на чл. 28 ЗАНН. По силата на пар.59 от Преамбюла на Директива (ЕС) 2015/849 важността на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да доведе до въвеждане от държавите членки в националното право на ефективни, съразмерни и възпиращи административни санкции и мерки за неспазване на национални разпоредби, с които се транспонира настоящата директива. Съгласно чл.13, ал.2 от Директива (ЕС) 2015/849 държавите членки гарантират, че задължените субекти прилагат всяко от предвидените в параграф 1 изисквания за комплексна проверка. Според чл.58, пар.1 от Директива (ЕС) 2015/849 държавите членки гарантират, че задължените субекти могат да бъдат подведени под отговорност за нарушения на националните разпоредби, с които се транспонира настоящата директива, в съответствие с настоящия член и членове 59—61. Всички произтичащи санкции и мерки трябва да са ефективни и пропорционални и да имат възпиращ ефект. Тълкуването на визираните норми на съюзния акт е указание за безспорната обществена значимост на уредените отношения, както и възможността за тяхното нарушение да бъде ангажирана отговорността на задължените субекти. За установеното нарушение на дружеството „Титан пропъртис“ ООД е наложена минимална санкция по чл. 116, ал. 1, т. 2 ЗМИП. Липсват каквито е да било данни по делото, че процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието и деца от други идентични нарушения.

По изложените съображения, решението на СРС ще следва да бъде отменено, а вместо него постановено друго, с което НП да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 300 лв. за две съдебни инстанции по приложен

списък от 01.11.2024г.

Водим от горното и на основание чл. 63в ЗАНН, вр. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен Съд С.- град, XXVII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1894 от 22.04.2024г., постановено по НАХД № 20241110201686/2024г. по описа на СРС, НО, 116 състав и вместо него постанови:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-157 от 12.12.2023г., издадено от председателя на ДАНС, с което на „Титан пропъртис“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП за нарушение на 6б, ал. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, вр. с чл. 10, т. 4 от ЗМИП.

ОСЪЖДА „Титан пропъртис“ ООД, ЕИК 20353628, представлявано от управителя му Н. Д. да заплати в полза на Държавна агенция „Национална сигурност“ сумата от 300 /триста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: